KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 4.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre

København, Søndagen den 25. Januar 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Ledere!

Politiken for Mandag den 12. Januar indeholder en Artikel om Kvinderne herhjemme. Det, der siges om deres Stilling til det sidste Valg og deres Fordring om politisk og kommunal Valgret, kan i og for sig være „ganske i sin Orden" — som man siger.

Derimod forekommer det mig, at de i Slutningen af Artiklen fremsatte Anskuelser om Lederne af Kvindebevægelsen her, er uberettigede og ubeføjede. Navnlig den Bebrejdelse, at det endnu ikke er lykkedes „Lederne at bringe nogen nævneværdig Sejr hjem."

Det kunde være rart at vide, hvad Artiklens Forfatter forstaar ved at bringe Sejren hjem. Om han nu muligvis har ventet, at vi i den korte Tid, der har været Liv i Kvindebevægelsen, allerede skulde have kunnet tilkæmpe os samme Respekt og Anerkendelse for vort Arbejde som Manden og derved have opnaaet samme Løn, eller om vi muligvis allerede burde have erobret os baade politisk og kommunal Valgret. I saa Fald er det ganske naturligt, at Forfatteren er bleven skuffet. Kvindebevægelsens „Ledere" har endnu „ikke formaaet at bringe saa nævneværdige Sejre hjem." Som bekendt begynder man jo ikke med at sejre — Arbejdet først, derefter Resultatet.

At der arbejdes er i alt Fald sikkert nok. De kvindelige Fagforeninger arbejder støt og roligt paa at styrke og udvide deres Organisationer, for derigennem at forbedre Kvindernes Livsvilkaar, og i det mindste for enkelte Fags vedkommende at opnaa samme Udbytte af Arbejdet som Manden. At Kvinderne har taget fat for at naa dette Maal, beviser den for Tiden gaaende Tobakarbejderstrejke, hvori mange Kvinder er indviklede, og hvori dette Spørgsmaal netop er fremført. Her kommer sandsynligvis de kvindelige Tobakarbejdere til at bringe en lille Sejr hjem.

Jeg kunde med et Par Ord have Lyst til at omtale de samlede Kvindeforeningers Virksomhed i den korte Tid, de har arbejdet sammen. Samarbejdet er særlig baseret paa at optage saadanne Spørgsmaal, som en enkelt Forening har Vanskelighed ved at magte alene. Det har saaledes været Kvindens uretfærdige økonomiske Stilling i Samfundet, vi i Foredrag og Diskussioner har fremholdt og samtidig anvist Midlerne til deres Forandring og Forbedring. Vi har drøftet Spørgsmaalet om en Normalarbejdsdag og vist, hvilken Betydning er forkortet Arbejdstid vilde have for de kvindelige Arbejdere saavel i intellektuel som materiel Henseende. Foruden meget andet har vi paabegyndt en Sag, som, i Fald den lykkes, sikkert vil have stor Betydning for Samfundet, idet vi gennem Kommunen ansøger om at faa oprettet Spisesteder for fattige Børn. Ved det for nogen Tid siden afholdte store Massemøde vedtoges en Resolution, som ogsaa vedrører Børnene, om end i en anden Retning, nemlig Statens Pligt til at oprette Opdragelsesanstalter for hjemløse Børn. Offenligheden vil om kort Tid erfare Resultatet af vort Arbejde i sidstnævnte Retning.

Naar jeg fremfører dette om Kvindebevægelsens Virksomhed, saa er det for at paapege, at om vi maaske endnu ikke har vundet store „nævneværdige Sejre", saa har vi i alt Fald raabt: Vagt i Gevær! Vi er paa Vejen. — Aldeles som hele det store, danske Venstreparti. Hvor er dets „nævneværdige Sejre"?

Forfatteren anfører, at det egenlig er de Kvinder, som i al Stilhed arbejder paa Kontorer, Hospitaler o. s. v., der er Kvindebevægelsens Ledere herhjemme. Hvorledes skal man forstaa dette? Mon det, at de i al Stilhed putter sig ind paa et Kontor og ydmygt og tavst arbejder for en ringere Løn end Manden, mon det er at lede Kvindebevægelsen herhjemme? I saa Fald er det en let Ledervirksomhed, hvis Resultat udmærker sig ved samme Egenskab som selve Ledervirksomheden: at være usynlig. Det ser ud, som om disse Ledere end ikke er „paa Vejen".

Anna Jensen.

Idet vi fuldt ud samstemmer med Anna Jensen i hendes Bemærkninger i Anledning af Artiklen i „Politiken", kunde vi have Lyst til at sige endnu et Par Ord til den, med Kvindebevægelsen herhjemme, saa misfornøjede Forfatter, der finder, at Kvindernes Blade er saa kedelige, at ingen gider læse dem. En hel Del Udtalelser fra mange forskellige Kvinder Landet over giver os nemlig Vidnesbyrd om det modsatte, og lad os haabe, at meget af, hvad der blev skrevet i Kvindernes Blade, ikke har været forgæves, men at det har været til Opmuntring og Støtte for mange Kvinder i deres Kamp for Tilværelsen. Ti de Kvinder, som kun faar den halve Løn som Manden for samme Arbejde, har vanskeligere ved at tale om den Uretfærdighed, der øves imod dem, fordi de udsætter sig for, om de klager, da at miste det hele. Vi taler de foruretdes Sag, og det er sjælden morsom Læsning, saa vi vil gerne tro, at den, der vil læse Kvindebladene for at more sig, finder dem kedelige. *Redakt.*

Endvidere har Redaktionen modtaget efterstaaende Indlæg:

Kvinderne.

Det har forundret mig at se „Politiken" bedømme en Sag saa overfladisk, som det er sket i Artiklen „Kvinderne" i Bladet for